

Đồng Tiền Có Vị Mặn

Nhỏ là con nhà giàu, là em út, là cục cưng, cục vàng của ba mẹ và chị Hai. Sáng thức dậy, mẹ làm sẵn trứng chiên bánh mì cho nhỏ ăn; ba chở nhỏ đi học bằng chiếc Spacy bóng loáng và không quên dúm cho nhỏ hai chục để "con uống nước". Trưa, chị Hai chở nhỏ về, hai chị em ăn cơm chị Hai nấu. Nhỏ ăn xong chỉ việc nhảy lên giường ôm con gấu Pooh ngủ một giấc tới chiều. Ai cũng thương nhỏ hết, và nhỏ cũng thương ba mẹ, chị Hai lắm lắm. Thương nhất là ba, ba hay chở nhỏ đi shopping, mua quần áo, chở nhỏ đi chơi và sẵn sàng cho nhỏ vài trăm nghìn đồng đi sinh nhật bạn. Nhưng có lần, nhỏ nghe chị Hai nói với ba:

- Ba đừng cho tiền út nhiều quá, nó xài riết quen mai mốt không có xài thì khổ nó!

Ba chỉ âm ừ.

Chị Hai lại tiếp:

- Lương tháng con có một triệu đồng. Mà mỗi lần nó đi chơi ba cứ cho nó mấy trăm ngàn, hai lần đi chơi của nó dám bằng lương của con.

Ba lại bênh nhỏ:

- Thì tiền ba mẹ làm để cho tụi con xài chứ cho ai! Để dành rồi ba mẹ chết cũng có đem theo được đâu. Ba nói con nghỉ chỗ đó đi, rồi đi học cao học. Chú Tư hứa nhận con vô công ty của chú bên úc mà.

Chị Hai giận:

- Ba cứ nói vậy con út hư cho coi! Xài tiền không biết "mặn"!

Nhỏ nghe vậy, tức chị Hai lắm. Nhỏ có xài phung phí đâu. Mỗi tháng mới đi mua một cái áo mới chứ mấy. Lại còn mấy lần tụi bạn bao đi ăn, ăn "chùa" hoài sao được, cũng phải đãi lại tụi nó chứ. Chị Hai này thiệt... hồng hiểu học trò bây giờ gì hết!

Hè! Đám bạn cũ rủ nhỏ làm búp bê vải bán gây quỹ "Tương trợ học đường". Tưởng gì, thủ công là nghề của nàng mà! Nhỏ xông xáo mua vật liệu, làm đầu búp bê, làm nơ, may váy... Suốt bốn ngày liền, nhỏ thức khuya làm cho kịp bày bán dịp Quốc tế Thiếu nhi. Nghĩ nhóm mình làm đẹp lắm rồi, ai ngờ có mấy nhóm kia làm còn dễ thương hơn nữa. Suốt cả buổi sáng, nhỏ và tụi bạn chạy lăng xăng mời chào, năn nỉ, giới thiệu và cả... hạ giá mới bán được 14 con. Trưa ăn vội vàng khúc bánh mì để chiều tiếp tục "chiến đấu". May mà cuối cùng cũng hết, chỉ còn lại một con rút nút không ai mua. Thôi lấy về làm kỷ niệm vậy!

Đếm lại tiền, trừ hết chi phí, chỉ còn hai trăm ngàn đồng, không bằng một lần đi sinh nhật bạn. Lúc nộp tiền vào quỹ, nhỏ thấy tiếc tiếc, hỏi:

- Bộ nộp hết không được chia đồng nào hả?

Tụi bạn phì cười, gọi nhỏ là "tiểu thư trùm sò".

Cầm con búp bê, leo lên xe chị Hai chở về, nhỏ chợt nhận ra đồng tiền có vị mặn.